

tožnanila

V POLJU PRAZNUJEMO VELIKO MAŠO

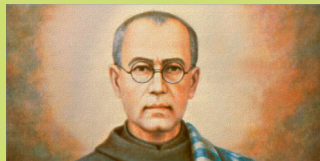
Velika maša je drugo ime za veliki šmaren, glavni praznik naše župnije. Vsako človeško darovanje je na neki način povezano s sv. mašo. Marija je Bogu dala na razpolago svoje zemeljsko življenje in je od Boga dobila v dar poveljčanje v nebesih, zato njen največji praznik upravičeno imenujemo velika maša, kakor izraža napis na dveh zrcalno postavljenih oknih naše cerkve: »Ti si dala Besedi telo – Beseda je tebi dala življenje.« Prinašanje kruha in vina na oltar pri sv. maši ponazarja dopolnjujoča se vidika naših darov. Darovom, ki smo jih kot sad zemlje in trte prejeli iz Božjih rok, dodamo svoje lastno prizadevanje. Pri tem prosimo, naj Bog te darove spremeni nam v prid. Kruh v obliki hostije s svojo dokončno obliko ponazarja čisto določene stvari in dogodke iz našega življenja, vino pa potrebuje posodo – kelih – in ponazarja celoto našega življenja, naše slutnje in hrepenenje, našo voljo in naše načrte. Na svoj način bo to prišlo do izraza pri veliki maši na praznik Marijinega vnebovzetja, ko bo pri nas maševal letošnji biseromašnik p. Franc Šetar. Pred 60 leti je kot novomašnik nalil v kelih vso nadaljnjo, takrat še nepredvideno, vsebino svojega življenja, ko se je Bogu dal na voljo za službo evangelija. Kot biseromašnik pa prinaša pred Božje obličje vse tisto, kar je v svoji misijonarski in župnijski dejavnosti uresničil v 60 letih svoje duhovniške službe. Sadov, porojenih iz njegove razpoložljivosti pred 60 leti za izpolnjevanje Božje volje, ni malo. Ob biseromašnikovem jubileju bomo prosili Boga, naj se iz teh sadov požene v rast nova velikodušnost pri rodu, ki danes vstopa v življenje.

J. D.

ŽUPNIJA
LJUBLJANA
POLJE

DEVICA MARIJA V POLJU

14. avgust - MAKSIMILJAN KOLBE

Rodil se je 1894 revnima tkalcema v vzhodni Poljski. Po otroštvu je vstopil k minoritom, kjer je dobil ime Maksimilijan. Študiral je najprej v Krakovu, nato pa v Rimu. Do leta 1919, ko je bil posvečen v duhovnika, je dosegel dva doktorata: iz filozofije in teologije. Leta 1921 je začel izdajati listič Vitez Brezmadežne. Leta 1927 so na podarjenem zemljišču blizu Varšave začeli graditi naselje barak, »Mesto Brezmadežne«. To je bila zgledna meniška republika: tu je v slogi delalo 6 redovnih očetov in 700 bratov, ki so bili strokovnjaki v tiskarski stroki. Njihova tiskarna je bila takrat najsodobnejša v Evropi. Leta 1939 je Hitlerjeva vojska zasedla Poljsko. 17. februarja 1941 so Maksimilijana odvedli v taborišče smrti Auschwitz. Ko je julija pobegnil neki taboriščnik, je moralo deset drugih jetnikov v 'bunker lakote', kjer so počasi 'zveneli kot tulipani'. Namesto družinskega očeta Franca Gajowniczeke se je ponudil oče Maksimilijan. Žrtev je bila sprejeta. Umrli je kot zadnji, 14. avgusta 1941, na predvečer praznika Marijinega vnebovzetja.

MARIJINO VNEBOVZETJE - VELIKI ŠMAREN, 15. avgust

Praznik Marijinega vnebovzetja ali veliki šmaren, kakor je med nami še bolj poznan, je zelo močno vstopil med rešnice naše vere in ji dal močan pečat. Množice do zadnjega kotička napolnijo Marijine božje poti in druga svetišča. Kristjani smo namreč ob praznovanju Marijine poveličanosti v nebeški slavi polni veselja, polni prekipevajoče radosti, ki jo moramo izraziti v romanju, v petju Marijinih pesmi in v zahvaljevanju Bogu, ki tako čudovito skrbi za vse, ki se njemu izročajo. Prepevamo Mariji in slavimo Boga Očeta, da je na Božji materi že uresničil Jezusovo obljubo, da je v hiši njegovega Očeta veliko bivališč in da bo zopet prišel in nas k sebi vzel, da bomo tudi mi tam, kjer je on. Zato danes naše oči napolnjuje podoba žene, ki je ogrnjena s soncem, pod njenimi nogami je mesec, na njeni glavi pa je venec iz dvanajstih zvezd. Žena je odeta v lepoto, žena je polna svetlobe. Poveličanost te žene, poveličanost Božje matere Marije je izpolnitev Božjih obljub. Obenem pa smo kristjani ob današnjem praznovanju polni veselja tudi zaradi tega, ker se v svoji veri zavedamo, da je Marija samo prva predstavnica človeškega rodu, ki je deležna polnosti bivanja v nebeški slavi, ki je poveličana. Obljuba poveličanja velja tudi za nas vse. Tudi nas vse bo Jezus sam odvedel v Očetovo hišo. Ko se torej danes oziramo v Marijo in jo slavimo kot poveličano nad vsa nebesa, se oziramo tudi v svojo prihodnost. Tudi mi smo po Božji dobroti ustvarjeni za poveličanost, tudi mi smo po Jezusovi ljubezni odrešeni in poklicani v svetlobo, v luč, v kakršni že prebiva Marija. In to upanje je močnejše od vsega, kar nam more življenje postaviti na pot. Upanje, ki živi iz Jezusovega trpljenja in vstajenja, upanje, ki se hrani iz Marijine nebeške slave, je močnejše tudi od smrti same. In zato je tako neuničljivo, je nezlomljivo. Bratje in sestre, bodimo ljudje upanja, bodimo ljudje prihodnosti, zagotovilo poveličanosti človeškega življenja ohranjajmo živo v sebi.

Marija Vnebovzeta je naša župnijska zavetnica, zato je praznik Marijinega vnebovzetja naš največji župnijski praznik. Letošnji praznik bo s svojo prisotnostjo obogatil rojak, biseromašnik p. Franc Šetar, ki bo daroval sv. mašo ob 10.00. Po sv. maši ob desetih ste vsi vabljeni na župnijsko dvorišče, kjer se bomo še nekoliko zadržali, okrepčali in osvežili. Pri vseh mašah bo darovanje za cerkev.

BISEROMAŠNIK, JEZUIT PATER FRANC ŠETAR

Franc Šetar se je rodil v župniji Device Marije v Polju leta 1929. Bil je tretji od petih otrok. Ob verski vzgoji v družini, lepem bogoslužju in vzornih kaplanih ga je že zgodaj osvajal duhovniški poklic. Od prve gimnazije dalje se je udeleževal sestankov Marijine kongregacije. Veliko je bral, ob nujnem delu za preživetje med vojno pa mu je za učenje zmanjkovalo časa.

Surovo komunistično pobijanje Slovencev je njihovo družino umestilo na pravo stran. Na povabilo kongregacijskega kaplana Antona Vukšiniča je odšel 5. maja 1945 z duhovniki in številnimi farani na Koroško. Trpko izkušnjo je opisal v knjigi Časi smo ljudje. Bil je priča, kako je umiral cvet slovenskega naroda. Zavedel se je, da bo moral graditi boljši svet, odvracati ljudi od demonskih vplivov. Ker se ni uklonil, so odpadniki od vere in slovenstva hudo ogrožali njegovo osebno svobodo. Oktobrske noči leta 1947 se je odpeljal v Zagreb, opravil jezuitski noviciat, nato nadaljeval šolanje na tamkajšnji nadškofijski klasični gimnaziji. Iz osmega razreda šol ga vpoklicali k vojakom v Vojvodino za dve leti. Še ob služenju je opravil izpite za osmi razred in veliko maturo in po vrnitvi končal triletni študij filozofije. Eno leto je bil vzgojitelj osemdesetim petošolcem na Šalati, potem je tri leta preučeval teologijo. Končno je po enajstih letih prvič obiskal Slovenijo in v domači fari daroval novo mašo. V zadnjem letu je maševal in spovedoval po zagrebških cerkvah, nato pa v enem letu opravil tretjo redovno preizkušnjo v Dubrovniku.

Daljšo duhovno delo ga je čakalo v Mariboru, kjer je s sobrati utrjeval občestva na petih novih župnijah, ob tem sodeloval na številnih ljudskih misijonih po Sloveniji in vodil duhovne vaje za razne stanove. Osem let je pomagal na Sv. Višarjah, pet let se je posvečal beograjski diaspori in spet osem let na Kočevskem reševal, kar se je rešiti dalo. Potem je bil duhovni pomočnik v župniji Ljubljana Moste, zadnja leta pa deluje pri sv. Jakobu v Ljubljani. Bogu se zahvaljuje, da je lahko tudi s pisano besedo in prevodi storil kaj za vero in narodno zavest, Mariji pa, da ga je obvarovala ob poskusih atentatov. Bolijo ga številni izstopi iz duhovniško-redovniških vrst, zato prime za delo, kjer in dokler Bog hoče.

knjiga meseca

Breda in Roman Gašperin: ŽIVIM OD TVOJIH BESED

Ljubezensko zgodbo, napisano v obliki pisem, ki sta si jih pošiljala Breda in Roman Gašperin v času njegovega služenja vojaškega roka v JLA med letoma 1983 in 1984, je navdihnili življenje. Besedila odstirajo pogled v kasarno, v vsakdanja opravila, prikazujejo odnose med vojaki in oficirji in humorne zaplete, na drugi strani pa čakanje dekleta, vpetega v delo in študij. Mladi par so eno leto povezovala samo pisma, ki sta si jih redno izmenjevala. V njih sta odštevala dneve do vrnitve domov, si delila dobre in slabe trenutke vsakdana in sanjala o prihodnosti, ko bo sta lahko v polnosti zaživela in uresničila sanje o skupnem življenju. Resnična zgodba, ki je zapisana na straneh te knjige, nazorno pokaže, da se je treba za odnos truditi in kako krhka, ranljiva in čudežna je ljubezen.

Posinodalna apostolska spodbuda RADOST LJUBEZNI (AMORIS LAETITIA) V LUČI BESEDE

Pot trpljenja in krvi

Idila, ki jo prikazuje Psalm 128, ne zanika grenke resničnosti, ki zaznamuje celotno Sveto pismo. Gre za navzočnost bolečine, zla, nasilja, ki uničujejo družinsko življenje in njeno notranjo povezanost življenja in ljubezni. Kristusov govor o zakonu (prim. Mt 19,3-9) ni brez razloga postavljen v kontekst spora o ločitvi. Božja beseda je stalna priča te temne razsežnosti, ki se odpre že na začetku, ko se z grehom odnos ljubezni in čistosti med moškim in žensko spremeni v prevlado: »Po svojem možu boš hrepenela, on pa bo gospodoval nad teboj« (1 Mz 3,16).

Gre za pot trpljenja in krvi, ki vodi skozi mnogo strani Svetega pisma, od bratomornega nasilja Kajna nad Abelom in različnih sporov med sinovi in med ženami očakov Abrahama, Izaka in Jakoba, kar privede kasneje do tragedij, ki s krvjo preplavijo Davidovo hišo; in do raznovrstnih družinskih težav, ki prevevajo Tobijevo pripoved ali grenko izpoved zapuščenega Joba: »Moji bratje se odvrčajo od mene, moji prijatelji so mi celo odtujeni. Moj dih se gnusi moji ženi in sinovom svoje matere sem ostuden« (Jb 19,13.17).

Jezus sam se je rodil v skromni družini, ki je morala kmalu bežati v tujo deželo. Vstopi v Petrovo hišo, kjer je njegova tašča bolna (prim. Mr 1,30-31); se pusti zaplesti v dramo smrti v Jairovi hiši (prim. Mr 5,24.36-43; Lk 8,41-42.49-55) ali v Lazarjevem domu (prim. Jn 11,1-44); sliši

obupan krik vdove iz Naina spričo njenega preminulega sina (prim. Lk 7,11-15) in usliši tožbo očeta božjastnega dečka v majhni podeželski vasi (prim. Mr 9,17-27). Cestninarje, kot sta Matej (prim. Mt 9,9-13; Lk 5,27-32) in Zahej (prim. Lk 19,5-10), srečuje v njihovih hišah, in tudi grešnike, kot je ženska, ki se pojavi v farizejevi hiši (prim. Lk 7,36-50). Pozna strahove in napetosti v družini in jih vključi v svoje prilike: od sina, ki zapusti svojo hišo, in se spusti v pustolovščino (prim. Lk 15,11-32), do težavnih sinov z nerazložljivimi načini obnašanja (prim. Mt 21, 28-31) ali do žrtev nasilja (prim. Mr 12,1-9). V njem vzbudi zanimanje tudi svatba, ki lahko pusti sramoten vtis, ker je zmanjkalo vina (prim. Jn 2,1-10), ali zato, ker izostanejo povabljeni gostje (prim. Mt 22,1-10). Prav tako pozna môro zaradi izgubljenega novca v revni družini (prim. Lk 15,8-10).

V tem kratkem pregledu lahko ugotovimo, da se Božja beseda ne pokaže kot niz abstraktnih tez, temveč kot prijateljica na potovanju; tudi za družine, ki se znajdejo v krizi ali sredi kakršne koli bolečine, saj jim kaže cilj poti, ko bo Bog »obrisal vse solze z njih oči in smrti ne bo več; tudi ne bo več ne žalovanja ne vpitja ne bolečine« (Raz 21,4).

Papež Frančišek, Radost ljubezni (št.19-22)

župnijsko dogajanje

SREČANJE STAREJŠIH

Tradicionalno pomladno srečanje starejših smo pripravili v soboto, 26. maja, popoldne. Po sveti maši, med katero smo podelili tudi zakrament bolniškega maziljenja, smo se preselili na župnijsko dvorišče, kjer so sodelavke in sodelavci župnijske

Karitas pripravili pogostitev. Ministranta sta poskrbela še za glasbeno poživitev s frajtonaricama. Hvala vsem, ki ste pomagali pri pripravi in izvedbi srečanja.

TELOVSKA PROCESIJA

Letošnja telovska procesija je bila nekaj posebnega, saj smo prvič pripravili oltarje pri mozaikih, na južni in severni zunanji strani cerkve. Poleg tega smo ohranili tudi oltar pred vhodom v župnišče. Nekdaj je telovska procesija potekala skozi Vevče, Slape in Studenec. Oltarji pa so bili pri vaških kapelicah. Morda kdaj v prihodnosti obudimo prvotno pot procesije ali vsaj del te poti.

PIKNIK VERE IN LUČI

Tudi naše šolsko leto se je končalo, in to s praznovanjem oz. piknikom. Pravzaprav je praznovanje vsako naše srečanje. Lahko bi ga poimenovali kar praznovanje življenja, praznovanje tega, da smo, da se srečamo, sprejemamo v različnosti in drug drugega marsikaj naučimo pa hkrati nasmejimo. Konkretno se to uresničuje v praktični katehezi, igri, oživljanju evangelija, lučkarski maši, ustvarjalnih delavnicah, okusnem poobedku in še čem ... Na zaključnem pikniku pa smo tudi izbrali novo voditeljico Vere in luči v naši župniji. Nova voditeljica je Nika Tomše. Čestitamo in želimo blagoslova.

S. Ž.

GARDALAND 2018

V ponedeljek, 4. junija, smo se z mladimi potniki za Gardaland zbrali pri sveti maši že ob 4.00. Ob pol petih smo se odpravili v priljubljen zabavišni park za mlade ob Gardskem jezeru. Izlet, ki ga subvencionira župnija, je nekakšna nagrada za zvesto sodelovanje v župniji in je namenjen predvsem ministrantom, pevcem otroškega pevskega zbora, članom otroške dramske skupine in oratorijskim animatorjem. Če se bodo mladi tudi v prihodnje trudili in s svojim sodelovanjem bogatili župnijsko življenje, bomo izlet še kdaj ponovili.

ROMANJE NA ZAPLAZ

V hladnem sobotnem jutru se nas je osmerica popotnikov ob pol petih zjutraj izpred župnišča odpravila na pot proti dolenskem romarskemu središču Zaplazu pri Čatežu. Hoja nas je hitro ogrela. Po poti pod Debenjim vrhom in nad Zagradiščem smo se povzpeli do Doma radioamaterjev na Žagarskem vrhu in si tam privoščili prvi krajši postanek. Pot smo nadaljevali mimo Javora prek Ravnega Brda in Malega Vrha. Krajši počitek za okrepčilo smo si privoščili na čudoviti razgledni točki na Obolnem. Nato smo se spustili v dolino Bukovice in po njej nadaljevali pot do Temenice, nato pa spet vzpon in mimo Oteč Vrha in Primskovega še zadnji del poti skozi gozd do cilja. Na Zaplaz smo pri-

speli po dobrih trinajstih urah. Tam so nas že pričakali domači z osvežilno pijačo in dobrotami. Skupaj smo imeli sveto mašo, da smo se zahvalili za čudovit dan. Bilo je naporno, a zelo prijetno druženje. Prva zahvala gre duhovnemu pomočniku g. Jožetu Drolcu, ki nas je zanesljivo vodil tako po cestah kot po nam povsem neznanih stezicah do cilja.

R. T.

DAN DRŽAVNOSTI

Tudi letošnji dan državnosti smo zaznamovali s sveto mašo za domovino. Sledil ji je krajši kulturni program, ki so ga pripravili pevci Mešanega župnijskega pevskega zbora in recitatorji dramske skupine Polna luna. Za njihov trud smo jim iskreno hvaležni, saj s tovrstnimi prireditvami krepiamo državljansko zavest. Ob kozarčku smo se še dolgo zadržali v klepetu.

OBNOMA ZVONOV

Podobno dinamiko kakor je nakazana v to kratkem uvodniku kaže tudi naše župnijsko življenje. Naši predniki so postavili lepo cerkev in jo oskrbeli z daleč naokrog prepoznavnimi zvonovi, kar je k Devici Mariji v Polju privabilo ljudi od blizu in daleč in dalo zagon razgibanemu verskemu življenju. V zvonjenje so nekdanj vložili veliko svojega časa, truda in spretnosti, saj je vsak zvon od posameznika zahteval čas, moč in spretnost. Zvonarje, ki jih je bilo sčasoma vedno manj, je postopoma nadomestilo neobčuteno električno zvonjenje, za katero sta značilna hitra obraba in lomljenje pogonskega mehanizma, saj je elektrika ob vsakem zagonu že pri prvem njihju posamezni zvon pognala z vso močjo. S sedanjo obnovo bomo veliko pridobili, saj sodobna digitalna tehnika omogoča takšno mehkobo, ki je značilna za ročno zvonjenje, in ne kvari pogonskega mehanizma, pri vsem tem pa porabi tudi neprimerljivo manj energije kot stari sistem. Ko bomo kdaj v prihodnje v darovanski kelihi, ki ga nalivamo pri vsaki sv. maši, nabrali primerno količino dobre volje in zavzetosti za lepo zvonjenje, bo tudi sedanji kovinski zven naših železnih zvonov zamenjal glas bronastih. Pri obnovi smo zamenjali pogonske mehanizme in dotrajane jarme, razen jarma pri najmanjšem zvonu iz leta 1875, ki smo ga obnovili, zvon pa s peskanjem očistili. Novi so elektromotorji in računalnik za krmiljenje zvonjenja ter elektroomarica. Nov je tudi sistem za bitje ure in kovani kemblji. Obnovljeni pogoni in jarmi omogočajo preprosto zamenjavo železnih zvonov z bronastimi v - vsaj tako upamo - bližnji prihodnosti.

POBUDA OB ŠIRITVI POKOPALIŠČA V POLJU

V okviru javne razgrnitve dopolnjenega osnutka Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu 420 Polje – pokopališče smo v imenu župnije oz. župnijskega pastoralnega sveta župnije Ljubljana Polje podali tole pobudo:

Župnijski pastoralni svet župnije Ljubljana Polje, ki je o širitvi pokopališča na pobudo župljanov razpravljal na več sejah, pozdravlja dolgo pričakovano in prepotrebno širitev pokopališča v Polju, saj je sedanje pokopališče že dolgo premajhno. Prav tako je sedanja mrliška vežica, v katero je bila spremenjena prvotna pokopališka kapela, zgrajena ob odprtju takratnega novega pokopališča leta 1887, premajhna in brez potrebnih prostorov za svojce. Prav tako na pokopališču ni primernih sanitarij za obiskovalce pokopališča, pogrebce in vzdrževalne delavce.

Ker se bo omenjeno rešilo s postavitvijo nove, sodobne mrliške vežice in vseh drugih pripadajočih prostorov na novem delu pokopališča in stara, sedanja, vežica ne bo več imela funkcije mrliške vežice, predlagamo, da se jo preuredi in vrne v prvotno namembnost, to je pokopališko kapelo, kjer se bodo lahko k molitvi za pokojne svojce, ki so pokopani na tem pokopališču, zbirali župljani in kjer se jih bodo lahko spominjali tudi vsi drugi, ki bodo to želeli. Kapela na pokopališču je, med drugim, v mesecih po rušilnem ljubljanskem potresu aprila 1895 več mesecev služila kot cerkev, saj je bila takratna cerkev v potresu tako močno poškodovana, da je bila, tudi zaradi nevarnosti porušitve zvonika ob številnih popotresnih sunkih, več mesecev zaprta, zadrževanje okoli nje pa iz varnostnih razlogov prepovedano. V župnijski kroniki, ki jo hrani župnijski arhiv, je na več mestih zapisano, kako so se ljudje v strahu pred novimi sunki množično zbirali na pokopališču, kjer se je do izgradnje nove, povečane sedanje

cerkve leta 1897 tudi maševalo. V omenjeni kroniki je tudi zapisano, da so na okna kapele namestili zaščitne mreže, ker so v tistem času v njen hranili Najsvetejše.

Večžupljanov se je na člane župnijskega pastoralnega sveta obrnilo tudi z vprašanjem, ali se bo ob prenovi pokopališča pred sedanjo mrliško vežico znova postavil pokopališki križ, ki je vse od odprtja pokopališča 1887 do neke noči v letih po drugi svetovni vojni, ko je bil brez sledu odstranjen, stal na mestu pred pokopališko kapelico. V prilogi prilagamo fotografijo pokopališča, s križem pred pokopališko kapelo, ki je bila objavljena v tedenski prilogi Slovenca 19. aprila 1931, ko so v njej predstavili takratno občino Devica Marija v Polju. Menimo, da je sedaj priložnost, da se stari del pokopališča vrne v prvotno stanje, zato predlagamo vrnitev odstranjenega križa, tako kot je to običajno na vseh starih pokopališčih. V upanju na upoštevanje naših predlogov pri prenovi in širitvi pokopališča v Polju vas lepo pozdravljamo!

V imenu članov Župnijskega pastoralnega sveta Miha Gabrovšek, uni. dipl. zgod. in uni. dipl. nem., arhivar v arhivu župnije Ljubljana Polje.

Ta dopis smo poslali tudi Zavodu za varstvo kulturne dediščine Slovenije (ZVKDS), ki je s strokovnega stališča podprl naš predlog, da se osrednja kapela preuredi in se ji vrne prvotna namembnost ter da se postavi nazaj pokopališki križ. Dodali so, da upajo, da bo odgovorni Oddelek za urbanizem na Mestni občini Ljubljana upošteval naše predloge, s katerimi se strinja tudi ZVKDS.

JESENSKO ROMANJE

V soboto, 15. septembra, bomo romali v svetišče Madona della Corona v bližini Gardskega jezera v Italiji. Pot nas bo vodila mimo Postojne in Fernetičev ter dalje mimo Benetk in Padove proti Veroni, nad katero se dviga pogorje Monte Baldo. Svetišče Madonna della Corona je skrito v srcu pogorja Monte Baldo. Votlina v steni pogorja, kjer se nahaja svetišče, je prostor tišine in molitve. Današnja cerkev datira iz leta 1625 in je zgrajena na temeljih njene predhodnice. Da so se poklonili čudodelnemu kipu Blažene Device, so romarji nekoč potrebovali veliko poguma in močno vero. Do votline v prepadni steni je namreč vodila izredno slaba in nezavarovana pot. Danes je pot do male bazilike veliko lažja. V cerkvi v votlini bomo imeli sveto mašo. Ob povratku se bomo spuščali z goratega območja v cvetoče mediteransko okolje ob Gardskem jezeru. Mila mediteranska klima ob slikovitem italijanskem jezeru je pravo nasprotje visokogorskega sveta Monte Baldo. Sinjina jezerske gladine, ki jo obrobijo bogatijo stara mesteca, nekje celo utrjeni srednjeveški gradovi, nasadi limonovcev, celoletne cvetoče rastline, nas bo spremljala na poti ob vzhodni obali Gardskega jezera pod pogorjem, kjer bomo zapustili svetišče. Ob Gardskem jezeru bo čas za sprehod in ogled enega izmed najlepših turističnih krajev. Preteklost je tu zapustila številne zgodovinsko-kulturne znamenitosti. Privoščili si bomo tudi čas za kosilo, bodisi iz popotne torbe bodisi v kakšni tamkajšnjih restavracij. Pozno popoldne se bomo vračali v Slovenijo. Prihod v Ljubljano bo okoli 23.00. Cena romanja je 35 EUR na osebo pri udeležbi najmanj 40 oseb v avtobusu. Ne pozabite vzeti s seboj veljavnega osebnega dokumenta (osebne izkaznice ali potnega lista). Odhod avtobusa izpred cerkve v Polju bo ob 5.30.

OBVESTILA

bralci beril

V mesecu avgustu ste vabljeni, da se v cerkvi pri verskem tisku sami vpišete v seznam bralcev!

adoracija

V avgustu bo adoracija ob petkih od 18.00 do 19.00. Adoracija bo oblikovala molitvena skupina.

oddane maše

+Tomo Novak: 1M (Kastelčevi), 2M (Stanovnik), 2M (Žugmanovi)/+Blažena Pugelj: 5M (sosedje), 2M (sestrična Dani), 1M (sestrična Vida), 1M (Marinka Praznik), 1M (Vilma Muren)/+Olga Skubic: 1M (sosedje)

krščeni

Petra Smrekar, Patrik Jancer, Andraž Jelševar

krščansko pokopani

Marta Otrin, Slavko Šoban, Stanislav Rupnik, Frančiška Mahkovic, Marija Cebin, Tomislav Tomaž Novak, Anton Perko, Damjan Zahradnik, Danijela Štefanija Weisseisen, Blažena Pugelj, Tomo Markuš, Olga Skubic, Ludvik Lopatič

dobra dela

Župnija Ljubljana Polje je ob neurju s točo nakazala župnijski Karitas Črnomelj 500 € pomoči.

Za cerkev - mozaik: 33 € (n. n.), 200 € (T. M.), 500 € (P. C.), 200 € (n. n.), 1000 € (n. n.), 150 € (n. n.), 1000 € (n. n.), 200 € (LOMOS), 270 € (n. n.), 50 € (bralni klub); za cvetje: 20 € (M. H.).

Vsem darovalcem Bog povrni!

MAŠE

- nedelje ob 8⁰⁰, 10⁰⁰ in 19⁰⁰
- torki in četrтки ob 7⁰⁰
- preostali delavniki ob 19⁰⁰
- prazniki ob 9⁰⁰ in 19⁰⁰

URADNE URE

- ob ponedeljkih in petkih od 19³⁰ do 20⁰⁰
- ob torkih in četrťkih od 7³⁰ do 8⁰⁰
- ob sredah in praznikih ni uradnih ur

KARITAS

V počitnikih mesecih juniju, juliju in avgustu se obrnite na Karitas po e-pošti: karitas@zupnija-ljpolje.si

TRR Karitas: NLB 02054-0253243567

KNJIŽNICA

- ned 9⁰⁰ - 10⁰⁰
e-pošta: knjiznica@zupnija-ljpolje.si

KRSTI

19. nedelja med letom (12. 8.), priprava v sredo, 8. 8., ob 19³⁰.
Za podatke se oglasite že poprej! S seboj prinesite družinsko knjižico in izjavo botra!

OBHAJLO BOLNIKOV

Na prve petke v mesecu in pred prazniki. Lahko pokličete tudi druge dni; za PREVIDEVANJE seveda kadarkoli.

POROKE

Prijava vsaj mesec dni pred poroko. Potrebni dokumenti: krstni in samski list, potrdilo o opravljenem tečaju.

Izdala Župnija Ljubljana Polje

Polje 351, 1260 Ljubljana Polje
tel.: 01/529 22 33

TRR župnije: Nova KBM d. d.

SI56 0430 2000 3170 429

e-naslov: www.zupnija-ljpolje.si

e-pošta: info@zupnija-ljpolje.si

Odgovarja Janez Bernot, župnik
Tisk: ABO grafika

AVGUST - VELIKI SRPAN

1	sre	Alfonz Ligorij, škof, cerkveni učitelj	
2	čet	Porcijunkula; Evzebij, škof	
3	pet	Lidija, svetopisemska žena	
4	sob	Janez Vianej, duhovnik	
5	ned	18. nedelja med letom; Marija Snežna (Nives)	
6	pon	Jezusova spremenitev na gori; Just Španski, mučenec	
7	tor	Kajetan, duhovnik	
8	sre	Dominik, ustanovitelj dominikancev	PRIPRAVA NA KRST
9	čet	Terezija Benedikta (Edith Stein), redovnica	
10	pet	Lovrenc, diakon, mučenec	
11	sob	Klara (Jasna), devica	
12	ned	19. nedelja med letom; Ivana Šantalska, redovnica	KRST
13	pon	Hipolit in Poncijan, mučenca	
14	tor	Maksimilijan Kolbe, duhovnik in mučenec	
15	sre	Marijino vnebovzetje - veliki šmaren	DAROVANJE ZA CERKEV
16	čet	Rok, spokornik	
17	pet	Beatrika, devica	
18	sob	Helena (Alenka), cesarica	
19	ned	20. nedelja med letom; Janez Eudes, duhovnik	
20	pon	Bernard, opat, cerkveni učitelj	
21	tor	Pij X., papež	
22	sre	Devica Marija Kraljica	
23	čet	Roza iz Lime, devica	
24	pet	Jernej, apostol	
25	sob	Ludvik, kralj	
26	ned	21. nedelja med letom; Tarzicij, mučenec	ANIMATORSKI PIKNIK
27	pon	Monika, mati sv. Avgušтина	
28	tor	Avguštin, škof, cerkveni učitelj	
29	sre	Mučeništvo Janeza Krstnika	
30	čet	Feliks (Srečko), mučenec	
31	pet	Pavlin, škof	